

σου δις τὰ δις * αὐτὴν τετράδια τὰ ἔστειλα κατὰ λάθος εἰς μίαν ἀλλην ἔχουσαν τὸ ίδιον ὄνοματε πώνυμον. Τῇ ἐξήκουν, δὲ τὴν διεύθυνσιν τῆς, ἀλλ' αὐτὴ δέν μου ἀπήγνησεν." Οταν θὰ ξαναπᾶται λοιπὸν εἰς τὸ Η. Φάληρον — ἀλλὰ πρότεξε νά μην ἀρρωστήσῃς πάλιν, — φρόντισε νά μου γράψῃς.

Μεγάλε Ἀλέξαρδος, δὲν είναι ἀπαραίτητο νά λάθος πρότει τετράδια ἀπὸ τὴν Πετράδη Παραλίαν καὶ ἀπὸ τὸν Ἀλέξ. Οἰκογενεῖην, καὶ κατόπι νά στέλης ἰδιαί του πρὸς τὸν Ηλίουν καὶ τὴν Νόμην τῆς Ἀθηνῶν! Σχέσις δὲν ὑπάρχει μεταξύ των.

Λευκὸ Μαρούσακι, σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὸ τὰ «φαρασύκα» τὰ ὅποια . . . δέν μου ἔστειλες ἀλλειψει ἀπίστετον. Ἀλλὰ δταν ὑπάρχῃ ἡ καλὴ διάθεσις, τὸ ίδιον είνε. «Ο λόγος σου μ' ἔχορτας καὶ τὸ ψυμήνος τῷ φάτο!» λέγει μία παρομιά.

Ναί, ἀγαπητέ μου Φιλελεύθερε Ἐλέην, δια νά μου τα εἶπης ἐλεύθερα καὶ ἐμπιστευμένα, δην εἰς τὸν μητέρα σου. «Ἄν είναι λύπη, θάνακουρισθεῖς ἀν εἴναι χαρά θὰ την αἰσθανθῇ περισσότερον. — «Ἐτοι λοιπόν, καὶ σατυρήν ἐσημέρθα ὁ φίλτατος Ἡδος! ; Τὸ ίδιον καὶ ὁ δοῦν Κολοκύνθας Πάτερας . . . δλοι λοιπὸν σατυρικοί ; τὶ εὐχή!

Γεράτη ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ εἰς Σπέτσας ταξείδιον ἡ ἐπιστολὴ τῆς Μελλοντού Καλλιτέχνιδος. Καὶ συμπερινεῖ: «Ἀπὸ τὸ σπίτι ποὺ κατοικοῦμεν βλέπεις τόσους ωραίας τοποθεσίας, ὅπει ἀν δὲν ζωγραφίσω τίποτε διὰ τὸν Διαγωνισμὸν; μόνον ἕγω θὰ πταίω!» — «Ἄ, ἔχεάσα! Αν τὸ Ἀρχιειδάριον στείλη μισην φωτογραφίαν, θά την συμπληρώση προσυμβάτα!

Μάλεσται λοιπόν, διτὶ ὅλα τὰ αἰνίγματα ποὺ ἐδημοσιεύθησαν ἐρέτος, ἔρεται περισσότερον εἰς τὸν φίλον μου Τρομάραρ τὸ ὑπ' ἀριθ. 31. — Επιτρέπεται νά στέλλῃ κανεὶς καὶ τὰς λύσεις τῶν ἰδιων του Ἀσκήσων.

Εἶναι ἡ τρίτη φορά ποὺ μου γράφει, ἀφότου ξεγίνει συνδρομήτρια μου ἡ Ἀφροδιμένη Θάλασσα. Ἐπλέκω δμως διτὶ ὁ ἀριθμὸς θαύμηση σημαντικά, τώρα ποὺ θὰ ὑπάγει εἰς τὴν ἀγαπητὴν πατρίδα καὶ θὰ ἔχῃ ησυχίαν. Ἀλιθεία;

Πρόσφετο Βολιώτισσα, δεκτὸν τὸ νέον φεύδωνυμόν σου. Τὶ χαρά ποὺ θάρχισθων πάλιν ἀλληλογραφίαν! Ἀλλ' ἔχεις ἀδικού νά παραπονήσαις πός θέλεις νά σου ἀπάντω χορίς νά μου γράψῃς; — «Ἐλαβα δράχ. 1 διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ φεύδωνυμού καὶ σου ἔστειλα τὰ ζητηθέντα τετράδια.

Τὶ ειμορφα πού τα γράφεις, ἀγαπητέ Πεζογράτα! Εἴθε τὰ μεγάλα περὶ ἔμου ὄνειρος σου νά πραγματοποιηθοῦν, ἀλλὰ βλέπεις διτὶ ἔξαρταις μᾶλλον ἀπὸ τοὺς φίλους μου, δι τὸ ἔμε. — Εἶδα καὶ τὸ ἐπισκεπτήριον ποὺ ἐτύπωσες με τὸ φεύδωνυμόν σου.

«Εξοχος ἡ σημερινὴ ἐπιστολὴ τοῦ Κύματος

τῆς Σαλαμίτης! Περὶ τοῦ ξεσπαθώματος γράφει: «Ἐνεργοῦντες ὑπὲρ τῆς διαδόσεώς σου, ὑπρετούμεν τὴν πατρίδα, διότι ὑπρετούμεν τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν τῆς σήμερον, ἥτις ἔσται ἡ Ἐλλὰς τῆς αὔριον. Περὶ τῆς πρὸς τὸν Χ. Φαίδωνα ἀνώνυμους ἐπιστολῆς, γράφει: «Ἄνωνυμος ἐπιστολή! Ἀλλ' αὐτὸν είναι κίνημα ἀναρχικὸν μέσα εἰς τὴν μικράν κοινωνίαν τῆς Διαπλάσεως!» Ή δὲ περιγραφὴ τοῦ πρωνύμου του περιπάτου μέσα εἰς τὸ δάσος τῶν πεύκων, δι τὸ ωράνιον!

Πάσι, ἔχους πάλιν διὰ τὸ στρατόπεδον ὁ Κολοσσός τῆς Ρόδου, ἀπεργράπτος δὲ ή λύτη τοῦ φίλου του Ἀδρ-Κεχρότη. Μου γράψει μίαν ἐπιστολὴν συγκινητικωτάτην.

«Ἄρμα τοῦ Ἡλίου, ἀναμένω τὴν θαλασσογραφίαν σου. Γράψε μου συχνά, διότι μὲ διασχέδιους αἱ ἐντυπώσεις σου. Η ἔκδρομη ἔστειλη εἰς τὸ Φάληρον μὲ τὰς συναντήσεις τῶν σοφῶν σχύλων, ἥτο ἀμύντας!

«Εδεικά, «Ἐτοι μάρεσει, τὴν ζωγραφίαν τῆς ὁδελφῆς σου εἰς τὸν Χ. Φαίδωνα. Ἀλλὰ φαντάσου τὴν ἐπιλήξην του, ὅταν ἀντὶ νά ἔσῃ τὴν

μορφήν του, καθὼς ἔγραφες, εἰδὲ τὴν μορφὴν τοῦ κ. Α. Κουρτίδου! » «Ε, δὲν ἔτοι αὐτὸς;

«Ἄν, Λόγτε Ραπαράκη, τὰ ἐκ Καλκούτας νέα τοῦ φίλου σου ἔκεινου, σου φύνονται «μπαγιάτικας ἐπειδὴ ἀργεῖ νά φύσας ἡ ἐπιστολή, δύνασαι νά συνεννοήσης τηλεγραφίκως. Μὲ 5 χρυσά φράκα τὴν λέξιν, εἰμπορεῖς νά στείλης ἐπειτές τηλεγράφημα θέλεις . . . πῶς;

Εὐχαριστῶ πολὺ, Λαστροφεγγία, διὰ τὰ γραμμάτησην. Τὶ κρίμα νά μὴν ὑπάγης καὶ ἔφετος εἰς τὸ Πόρον, δην θὰ ἔγυρες τὴν θέλησην.

Ο 'Αχιλλέας, δι πλούταρχος, δι Σόλων καὶ τὸ Ριον, δι βασιλεὺς Ἀνάσανδρος καὶ τὸ πήρον. Σάς δίδουν τὰ συστατικά ὡς σύρωμα ἀνθεών ρήτορα νάναστήσετε ἐκ τῶν πολὺ ὄρχαίων.

Επιτέλη ὑπὸ τοῦ Μπάκη Νικολή

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λόσεις στέλλονται μέχρι 23 Σεπτεμβρίου.

446. Στοιχειογρίφος.

Μὲ τὴν ζώνην μου 'ε τὴν μέσην μὲ φορεῖς καὶ σε

[Θερμαϊκόν]

· · · · · Αν την βγάλω καὶ μ' ἔγγισης, τότε ἀμέσως σὲ

[Φυχράινον]

Επιτέλη ὑπὸ τοῦ Τρεχαργυρευτοῦ.

447. Μωσαΐκην.

Ο 'Αχιλλέας, δι πλούταρχος, δι Σόλων καὶ τὸ Ριον, δι βασιλεὺς Ἀνάσανδρος καὶ τὸ πήρον. Σάς δίδουν τὰ συστατικά ὡς σύρωμα ἀνθεών ρήτορα τῶν λέξιν, εἰμπορεῖς νά στείλης θέλεις . . . πῶς;

Επιτέλη ὑπὸ τοῦ Μπάκη Νικολή

448. Γεννία.

Δ+ + + = Μήτηρ ἀρχαῖον "Ηρως

+ A + + = Πόλις τῆς Γαλλίας

+ N + + = Ἀρχαῖος φιλόσοφος

+ I + + = Πόλις τῆς Θράκης

A + + + = Πτηνόν.

Επιτέλη ὑπὸ τοῦ Φιλοσόφου Αναστόρα

449. Πυραμίδες.

Νάντικατασταθῶσιν οἱ

σταυροὶ διὰ γραμμάτων.

· · · . σχεται τὸνορχ Θεοῦ

αὶ δὲ ἔξι στιγμαὶ τῆς βάσεως μετὰ τοῦ ἐν

τοῦ μέσῳ αὐτῶν σταυροῦ νάποτελῶσι τοῦ

νομα τῆμιθεού, αὶ ἀνωτέρω τέσσαρες θεᾶς

καὶ αἱ ὑπέρινω δύο σύνδεσμον.

Επιτέλη ὑπὸ τοῦ Φιλοσόφου Αναστόρα

450. Κεκρυμμένον κυβόλιθον

1. Ο ἀχάριστος λησμονεῖς δόσας εὐεργεσίας

ἔλαβε.

2. Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χειρα κίνει.

3. Πρῶτος ὁ Θαλῆς εἰπεν διτὶ αἱ φυχαὶ εἶνε ἀθένατοι.

Επιτέλη ὑπὸ τοῦ Αρτέμιου Αετού

451-455. Σύνθετες λέξεις.

Διὰ καταλλήλου συναρμολογήσεως τῶν κάτωθι

δέκα πέντε συλλαβῶν σχημάτων τὰ δύνατα

πέντε λέξιων.

Κο-φο-κο-σ-ο-γ-ω-σο-π-ι να-κλος-ε-βο-νι-λα-θ-ο-

Επιτέλη ὑπὸ τοῦ Αρτέμιου Αετού

456-460. Μαγικόν γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς οἰουδήποτε γράμματος ἐ-

κάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάν-

τοτε τοῦ αὐτοῦ σχημάτων ἄλλας τόσας λέξεις:

ἀρχή, Ρήγος, ρόθος, θρως, τέρας.

Επιτέλη ὑπὸ τοῦ Φιλολήνου Μιχαστάτου

461. Φύρδην-μιγόν.

Νὰ φτιάχηρε λέθων ἀν μάρη

διτὶ ἀνοικάται σαλοσχίκος,

σοῦτ φλαμούσος του σείσκα τεράθη

πότι τοῦ πταχρέου σπερκοτίκος.

Επιτέλη ὑπὸ τοῦ Τρικυριάδου: Μαλίς

462. Ελλεπούμφων

**ε-ε-ι- -α-ε-ι-ω-η -ο- -α-ο-

**ι- -α-ω-η.

Επιτέλη ὑπὸ τῆς Φαρετούχου Χρισταλλίδης

νιμος! Μὲ συγχωρεῖτε δηλαδή, ἀλλὰ αὐτὰ που ἐλέγατε ἔως τώρα...

— Μάθετε λοιπόν, δεσποινίς, διέκοψεν ὁ γηραιός δημοκράτης, ότι δὲν εἶμαι καθόλου κεφάλι χωρίς μυαλό, ὥπως φαντάζεσθε, ἀλλ' ἀπεναντίας φρόνιμος ἄνθρωπος καὶ προπάντων καλὸς πολίτης. Δὲν ἀγαπῶ τὸν Αὐτοκράτορα, πιθανόν· ἀλλὰ δὲν θὰ ἐσυνωμοτοῦσα ποτὲ ἐναντίον του, διότι τὸ νὰ συνωμοτῇ κανεὶς κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος, εἶναι ὡς νὰ συνωμοτῇ κατὰ τῆς Γαλλίας!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ' ΠΑΤΗΡ ΚΑΙ ΧΙΟΣ

Ἐπλησίαζαν τὰ Χριστούγεννα. Μολονότι πολὺ μελαγχολική, διὰ τὴν παρατεταμένην ἀποσίαν τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ πολὺ ἀνήσυχος διὰ τὰς φήμας περὶ τῶν ἐν Ρωσίᾳ, ἢ Μαρία-Λουίζας ἡτομάζετο νὰ ἑορτάσῃ ὅπως ἔωρταζον εἰς τὴν πατρίδα της τὰ Χριστούγεννα, στολίζουσα ἔνα δένδρον μὲ παιγνίδια, ζαχαρωτὰ καὶ ἄλλα διάφορα δέρματα, διὰ τὰ παιδιά τῶν Κυριῶν τῆς αὐλῆς. Προσεπάθει νάποδιάζῃ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς τὰς λυπηρὰς σκέψεις καὶ τάπαισια προστήματα, συλλογιζομένη τὴν χαράν, τὴν ὅποιαν τὰ δέρματα τοῦ δένδρου θὰ ἐπροξένουν εἰς ἐκείνους, διὰ τοὺς ὅποιους προωρίζοντο. Διεσκέδαζεν ἐξάγυστα ἐκ τῶν κυτίων των τὰ μικροσκοπικά ἔκεινα μαγειρεῖα, τὰ φλυζανάκια, τὰ πιατάκια, τὰ μαχαιράκια — ὅλα ἀπὸ πορσελάνην ἢ ἀπὸ ἄργυρον — καθὼς καὶ τὰ συντάγματα τῶν ξυλίνων πεζῶν ἢ ἵππεων ἐμειδία πρὸς τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάρους, μὲ τὰ μετάξωτὰ ἢ βελούδινα φορέματα, ἢ πρὸς τὰς ωραίας παχούλας κούκλας μὲ τοὺς γαλανοὺς ὄφθαλμούς καὶ τὰ καταστόλιστα φορεματάκια... Ἐσυλογίζετο ὅτι τὸ προσεχές ἔτος ὁ μικρὸς Βασιλεὺς τῆς Ρώμης ἔκοιματο γλυκύτατα. Τὸν παρετήρησεν ἐπὶ τίνας στιγμὰς μετὰ συγκινήσεως κατόπι, φοβούμενος μήπως ὑποκύψῃ εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ τὸν ἐξυπηρήσῃ διὰ νὰ τὸν ἀσπασθῇ, ἀπεσύρθη.

— Ο Ναπολέων δὲν ἀπήνησε, καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ δουκὸς τῆς Βικεντίας — διότι αὐτὸς τὸν συνώδευε, — εἰσῆλθεν εἰς ἐκείνους, διὰ τοὺς ὅποιους προωρίζοντο. Διεσκέδαζεν ἐξάγυστα ἐκ τῶν κυτίων των τὰ μικροσκοπικά ἔκεινα μαγειρεῖα, τὰ φλυζανάκια, τὰ πιατάκια, τὰ μαχαιράκια — ὅλα ἀπὸ πορσελάνην ἢ ἀπὸ ἄργυρον — καθὼς καὶ τὰ συντάγματα τῶν ξυλίνων πεζῶν ἢ ἵππεων ἐμειδία πρὸς τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάρους, μὲ τὰ μετάξωτὰ ἢ βελούδινα φορέματα, ἢ πρὸς τὰς ωραίας παχούλας κούκλας μὲ τοὺς γαλανοὺς ὄφθαλμούς καὶ τὰ καταστόλιστα φορεματάκια... Ἐσυλογίζετο ὅτι τὸ προσεχές ἔτος ὁ μικρὸς Βασιλεὺς τῆς Ρώμης θὰ ἔκαμνε μόνος του τὴν διανομὴν τῶν δέρμων... Ὁποία χαρά διὰ τὴν εὐτυχὴ μητέρα! Καὶ τὰ λευκὰ προβατάκια, ποὺ ἔβελαζαν μὲ μηχανήν, τὰ ξύλινα χωρία, οἱ χωρικοὶ οἱ ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τὴν ἀγοράν, τὰ μικρὰ ξιφή καὶ αἱ σάλπιγγες, ἥσαν συσσωρευμένα ὅλα ἐπὶ τῶν γονάτων της... Πρὸς στιγμὴν ἐλησμόνησε καὶ τὸν χειμῶνα, καὶ τὸ φύχος, καὶ τὴν χιόνα, ὅλα τὰ κακὰ τὰ ὅποια ἐμάστιζαν ἐκεῖ κάτω τῶν σύνηγρων της καὶ τοὺς στρατιώτας του, — αἱ δὲ ἀναμνήσεις ἡσής εὐδαίμονος ἐποχῆς, ὅτε καὶ εἴς αὐτὴν καὶ εἰς τὰ ἀδέλφια της διενέμοντο παρόμοιοι θησαυροί, περιπτωτὸν ὃς κυανάι χρυσαλλίδες πρὸ τῶν ὄφθαλμῶν της...

Διηλθείσθη δὲν τὴν ἐσπέραν, ἀσχολουμένη μὲ τὰ παιγνίδια ἢ ὥρα ἡτο μὲ τὸν θησαυρό, περιπτωτὸν ὃς κυανάι χρυσαλλίδες πρὸ τῶν ὄφθαλμῶν της...

Διηλθείσθη δὲν τὴν ἐσπέραν, ἀσχολουμένη μὲ τὰ παιγνίδια ἢ ὥρα ἡτο μὲ τὸν θησαυρό, περιπτωτὸν ὃς κυανάι χρυσαλλίδες πρὸ τῶν ὄφθαλμῶν της...

θάλαμον, τὸν πρὸ τῶν δωματίων της. Ἐξαίφνης θύρυσος ἐσπευσμένων βημάτων ἀκούεται εἰς τὸν διάδρομον... ὅτι θύρα ἀνοίγεται ἀποτόμως, καὶ δύο ἄνδρες, σκεπασμένοι μὲ γούνας, εἰσεβαίλλουν εἰς τὸν θάλαμον.

Ο "Εκτωρ, βλέπων εἰσερχομένους οὕτω δύο ἀγνώστους, ἀνεπήδησε καὶ ἀρπάσας ἀμέσως κάθισμα, ἐστάθη πρὸ τῆς θύρας τῆς Μαρίας-Λουίζης, ἔτοιμος νὰ περαστήσῃ τὴν διόδουν. Νέα συνωμοσία θὰ ἔτοιμη εἴη τὸν θάλαμον.

— Οπίσω, κύριοι! ἀνέρχετε προχωρῶν ἐν βήμα καὶ σείων τὸ αὐτοσχέδιον ὅπλον του· ἐδῶ εἰναι τὰ δωμάτια τῆς μητρός του.

— Πολὺ καλά, "Αλεξ, ἐκτελεῖς λαμπρὰ τὴν ὑπῆρξιαν του, εἶπε φυχρῶς ὃ χαμηλότερος ἐκ τῶν δύο ἀγνώστων. Αὐλάριστον μ' ἔγνωρισες ἀκόμη;

— Τὸν Αὐτοκράτωρα!

— Σεῖς είσθε, Μεγαλείστατε! ἀνέρχετε ὁ Ακόλουθος. "Ω, ἀφ' οὐ κληθεῖτε, προσέθεσεν, οἱ Ρῶσοι θὰ ἐξεπαστεύθησαν!

Ο Ναπολέων δὲν ἀπήνησε, καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ δουκὸς τῆς Βικεντίας — διότι αὐτὸς τὸν συνώδευε, — εἰσῆλθεν εἰς τὰ δέρματα τῶν Κόρσον, διότι ἐπρόδωσε τὴν Δημοκρατίαν.

— Σὲ βεβαιῶ ὅτι τὰ πράγματα θάλαξουν, ἀπήντα ὁ λοχίας Περόλλης, δύσην καὶ εἰς τὸν "Εκτορα". Η Μαρία-Λουίζα ὀρμήσε πρὸς τὸν σύνηγρόν της, ὁ ὅποιος τὴν ἔθλιψε μετὰ τρυφερότητος εἰς τὰς ἀγκάλας του, ἐν φέρεις καὶ τοὺς μετάξωτους προωρίζοντο. Διεσκέδαζεν ἐξάγυστα ἐκ τῶν κυτίων των τὰ μικροσκοπικά ἔκεινα μαγειρεῖα, τὰ φλυζανάκια, τὰ πιατάκια, τὰ μαχαιράκια — ὅλα ἀπὸ πορσελάνην ἢ ἀπὸ ἄργυρον — καθὼς καὶ τὰ συντάγματα τῶν ξυλίνων πεζῶν ἢ ἵππεων ἐμειδία πρὸς τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάρους, μὲ τὰ μετάξωτα ἢ βελούδινα φορέματα, ἢ πρὸς τὰς ωραίας παχούλας κούκλας μὲ τοὺς γαλανοὺς ὄφθαλμούς καὶ τὰ καταστόλιστα φορεματάκια... Ἐσυλογίζετο ὅτι τὸ προσεχές ἔτος ὁ μικρὸς Βασιλεὺς τῆς Ρώμης ἔκοιματο γλυκύτατα. Τὸν παρετήρησεν ἐπὶ τίνας στιγμὰς μετὰ συγκινήσεως κατόπι, φοβούμενος μήπως ὑποκύψῃ εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ τὸν ἐξυπηρήσῃ διὰ νὰ τὸν ἀσπασθῇ, ἀπεσύρθη.

— Εὔχομαι νὰ σας χρησιμεύσῃ διὰ τοιούτον σκοπόν, ἀνταπήντατα ὁ πολίτης Δαγκέν, ὁ ὅποιος εἰς αὐτὸς τὸν συνώδευτον τοῦ Θεοῦ, θελόντος νὰ τιμωρήσῃ οὕτω τὸν Κόρσον, διότι ἐπρόδωσε τὴν Δημοκρατίαν.

— Σὲ βεβαιῶ ὅτι τὰ πράγματα θάλαξουν, ἀπήντα ὁ λοχίας Περόλλης, δύσην καὶ εἰς τὸν "Εκτορα". Η Μαρία-Λουίζα ὀρμήσε πρὸς τὸν σύνηγρόν της, ὁ ὅποιος τὴν ἔθλιψε μετὰ τρυφερότητος εἰς τὰς ἀγκάλας του, ἐν φέρεις καὶ τοὺς μετάξωτους προωρίζοντο. Διεσκέδαζεν ἐξάγυστα ἐκ τῶν κυτίων των τὰ μικροσκοπικά ἔκεινα μαγειρεῖα, τὰ φλυζανάκια, τὰ πιατάκια, τὰ μαχαιράκια — ὅλα ἀπὸ πορσελάνην ἢ ἀπὸ ἄργυρον — καθὼς καὶ τὰ συντάγματα τῶν ξυλίνων πεζῶν ἢ ἵππεων ἐμειδία πρὸς τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάρους, μὲ τὰ μετάξωτα ἢ βελούδινα φορέματα, ἢ πρὸς τὰς ωραίας παχούλας κούκλας μὲ τοὺς γαλανοὺς ὄφθαλμούς καὶ τὰ καταστόλιστα φορεματάκια... Ἐσυλογίζετο ὅτι τὸ προσεχές ἔτος ὁ μικρὸς Βασιλεὺς τῆς Ρώμης ἔκοιματο γλυκύτατα. Τὸν παρετήρησεν ἐπὶ τίνας στιγμὰς μετὰ συγκινήσεως κατόπι, φοβούμενος μήπως ὑποκύψῃ εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ τὸν ἐξυπηρήσῃ διὰ νὰ τὸν ἀσπασθῇ, ἀπεσύρθη.

— Εὔχομαι νὰ σας χρησιμεύσῃ διὰ τοιούτον σκοπόν, ἀνταπήντατα ὁ πολίτης Δαγκέν, ὁ ὅποιος εἰς αὐτὸς τὸν συνώδευτον τοῦ Θεοῦ, θελόντος νὰ τιμωρήσῃ οὕτω τὸν Κόρσον, διότι ἐπρόδωσε τὴν Δημοκρατίαν.

— Εὔχομαι νὰ σας χρησιμεύσῃ διὰ τοιούτον σκοπόν, ἀνταπήντατα ὁ πολίτης Δαγκέν, ὁ ὅποιος εἰς αὐτὸς τὸν συνώδευτον τοῦ Θεοῦ, θελόντος νὰ τιμωρήσῃ οὕτω τὸν Κόρσον, διότι ἐπρόδωσε τὴν Δημοκρατίαν.

κροὶ ἐπὶ τῶν χιονοσκεπῶν πεδίων τῆς Ρωσίας καὶ ἐπὶ τῶν παγωμένων κυμάτων τοῦ Βερεζίνα. Ἐξ ἡμίσεως ἐκατομύριον ἀνδρῶν, οἱ ὄποιοι, μὲ κυματίζουσας σημαίας καὶ λόγχας στιλβούσας ὑπὸ τὸν ήλιον, εἶχον διέλθη πρὸ τῶν μηνῶν τῶν Νείμενον, μόλις ἔθετον τὸν θάλαμον τῆς μητρός του.

— Οπίσω, κύριοι! ἀνέρχετε προχωρῶν ἐν βήμα καὶ σείων τὸ αὐτοσχέδιον ὅπλον του· ἐδῶ εἰναι τὰ δωμάτια τῆς μητρός του.

— Τὸν Αὐτοκράτωρα!

— Σεῖς είσθε, Μεγαλείστατε! ἀνέρχετε προχωρῶν ἐν βήμα καὶ σείων τὸ αὐτοσχέδιον ὅπλον του· ἐδῶ εἰναι τὰ δωμάτια τῆς μητρός του.

Ο Ναπολέων δὲν ἀπήνησε, καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ δουκὸς τῆς Βικεντίας — διότι αὐτὸς τὸν συνώδευε, — εἰσῆλθεν εἰς τὸν συνδρομητῶν μέσον τῆς θύρας τοῦ Κόρσον, διότι ἐπρόδωσε τὴν Δημοκρατίαν.

— Σὲ βεβαιῶ ὅτι τὰ πράγματα θάλαξουν, ἀπήντα ὁ λοχίας Περόλλης, δύσην καὶ εἰς τὸν "Εκτορα". Η Μαρία-Λουίζα ὀρμήσε πρὸς τὸν σύνηγρόν της, ὁ ὅποιος τὴν ἔθλιψε μετὰ τρυφερότητος εἰς τὰς ἀγκάλας του, ἐν φέρεις καὶ τοὺς μετάξωτους προωρίζοντο. Διεσκέδαζεν ἐξάγυστα ἐκ τῶν κυτίων των τὰ μικροσκοπικά ἔκεινα μαγειρεῖα, τὰ φλυζανάκια, τὰ πιατάκια, τὰ μαχαιράκια — ὅλα ἀπὸ πορσελάνην ἢ ἀπὸ

ύπάρχει έκτενής Κανονισμός τῶν Μ. Μυστικῶν. Διὰ τὰ μυστιστήριά τα τά σου εἶπω; "Αρχίσε από τὴν «Μαρουσιάν» καὶ βλέπομεν.

Ἐννοεῖται ὅτι μοῦ ἀρέσουν παῖδες αἱ ἐκδρομαὶ, Ἀρμα τὸν Ἡλίου, καὶ ἐπειδὴ δὲν εὐκαιρῶ νὰ κάμην συχνά, θέλω νὰ μου περιγράψουν αἱ φίλοι μου τὰς ἐκδρομὰς που κάμηνον. Όροια ήτο καὶ ἡ ιδική σου περιγραφή. Βέγκ!

Μεκρά Μυστικὰ ἐπειθυμοῦν νάνταλάξουν: ὁ Θαυμαστὴς τῷρ Ὁραῖος Τεχνῶν μὲ τὸν Χαλασμὸν Κόσμου, Ἀετὸς τῷρ Ὁρέων καὶ Ναυτοπόλεων — ὁ Καρχαρίας τοῦ Αἴγαλον μὲ τὴν Ἀρδεταῖς Σονιώτισσαν, Μέλισσαν τῷρ Υμηττοῦ, Μάυρος Πότηκηπα, Ἐτσού μάρσει καὶ Σερηπεύερο Ποντοῦ — ἡ Καρδερία μὲ τὸν Μάδρον Πότηκηπα — ἡ Ἰρίς μὲ τὴν Βιρριγιανή Μητροπόλου — ὁ Στρατηγὸς Ἀρρίβας μὲ τὸν Κυανούλευκον Κρήνον, Θέλισσαν, Λόρ Κεχτηρί, Αστροφεγγίαν καὶ Μάδρον Πότηκηπα — ἡ Φίλεργος Χελιδὼν μὲ τὴν Εὐτερηπηγή, Θέλισσαν, Ἀγκυραίας, Λάριας, Θέλισσαν καὶ Μάδρον Πότηκηπα — ἡ Αγκυραίας Λαύρας, Θέλισσαν τῷρ Ζαππείου, Μυλαΐσση, Ἀγκυραίας Λαύρας καὶ Ἀρδος τῷρ Αἴλεων (διὰ νὰ ἐσωκλείσῃ εἰς τὸ τετράδιον του καὶ ἔν ἐγελθάσι) — ὁ Αργειαναργος Θεμιστοκλῆς μὲ τὴν Μαρταῖαν Πανιάκη καὶ μὲ τὸν Τρεχαγιγρενόπολον — ἡ Λευκὴ Λίδη μὲ τὴν Λίμνην Ειρηνούρην, Ἀρδεσσον, Ἀργοράνητη, Πεκοράνητη, Ελπιδοφόρος, Φλίτ-Φλάτ, Τούρ-Τούρ, Γλυκεῖαν Ἐλπίδα, Αστροφεγγία, Αστραπή, Τερπικέαννον Διά, Γερραίαν Σονιώτισσαν, Ἀπόμαχον Ρουμελιώτην, Φερεντυχον Λιρναλίδα, Ταπειδὸν Ιορ, Βασιλεὺον Μεκιον καὶ Περιλέα Νούδην — ἡ Αἴρα τῷρ Εδέλεντον μὲ τὸ Κύμα τοῦ Δουράβεος — ἡ Ηπειρούνδα μὲ τὸ Κύμα τοῦ Δουράβεος — ἡ Ηπειρούνδα μὲ τὸ Κύμα τοῦ Δουράβεος — ἡ Χαλασμὸν Κόσμου, Μέλισσαν Καλλιτέχνιδα, Καϊμάκη τῷρ Σερρῶν, Ἀρχιζέλαριον καὶ Τοξότιδα Ἀρτεμίτη — ὁ Μόλος Πατρέων μὲ τὴν Γλυκεῖαν Ἐλπίδα, Φαροτόνων, Ἀλητικῆτη Σημαίαν καὶ Ὁραῖον Κέρκυραν — ἡ Κερκυραῖη Νόξ μὲ τὸν Ἀρχιράρχον Θεμιστοκλέα καὶ μὲ τὸν Τίτ-Τίτ Μπούμ Μπούμ — ἡ Σημαία τῆς Ἀρίας Λαύρας μὲ τὴν Μαργενέτην, Ἀρχοριαλία, Οττίλιαν Διερεμάιερ καὶ Λιρούηρ Αμυνδιάρ — καὶ τὸ Ἀρμα τὸν Ἡλίου μὲ τὸ Αγριολόνων.

Ἀπαπαύομεν, πληροφορίας. — Τὸ Κύμα τοῦ Δουράβεος ἀσπάζεται τὸ Κύμα τοῦ Εὐκείρουν καὶ τὸν Κονκονόρικον, τὸν ἐρωτᾶ δὲ διατί ἔπαιστε τὴν μετ' αὐτοῦ ἀλληλογραφίαν; — Η Ναυτοπόλεια πληροφορεῖ τὸν Οἰδητόνα Τέραρον διὰ τῆς πονεῖ ἀκομητὸν τὸ τύμπανον, ἀπὸ τοὺς ἔπαινους τοῦ ἡκουσίου μία ἡμέρα δι', αὐτὸν. — Η Ἡλίδ ἐρωτᾶ τὴν Δάρητην, ἡ δότια ἡτοῦ συμμαχητρία της, διὰ δὲ ὑπάρχη καὶ φέτος εἰς τὸ γέλοιο σχολεῖον — ὁ Οἰδητός Ζεῦς, παρακαλεῖ τὸ "Ἐτσού μάρσει νὰ του στελλή μερικὰ γραμματόσημα" — ὁ Τορπιλητὴς ἐρωτᾶ τὴν Γλυκεῖαν Ἐλπίδα ποὺ μένει — ὁ Μάδρος Πότηκηπος ἐρωτᾶ τὴν Καρδερίαν: ἡ ψηλικαδύνεις ἔφασσαν σῶαι καὶ ἀβλαβεῖς απὸ τὸ Βαπτόρι; — ἡ Καρδερία ἐρωτᾶ τὴν Ναυτοπόλεων ἀν ἔλαβε τὸ φίλαι τὸ δότον τῇ ἔτεσί τοῦ πρὸ ημερῶν, διερχομένη διὰ τοῦ ἀποτολού πλησίον τῆς ὄρασης τῆς πατρίδος — ὁ Τούρ-Τούρ θέλει νὰ μάθῃ τὸ ὄνομα τῆς τούλαχιστον τάρχικα τῆς Τουργήρας — ὁ Δελφὶν τοῦ Εὐκείρουν ἀνταπάζεται τὴν Νυμφαῖαν — ἡ Δάφνη παραπονεῖται διὰ δὲν ἀπέτηται ἀκόμη εἰς τὰς ἐπιστολὰς τῆς Ἐλληνικῆς Σημαίας, ὁ Κροκόδειλος

Εἰς διαστολὰς ἔλαβε τὴν Καρδερίαν τοῦ προσεχές.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ ἀλλάσσοντες κατοικίαι συνδρομηταὶ νὰ γνωστοποιῶνται ἡμῖν ἐγκαίρως τὴν νέαν τῶν διεύθυνσιν, συναποστάλονταις καὶ 50 λεπτῶν γραμματόσημον διὰ τὴν διαπάντη τῆς τυπώσεως τῆς νέας ταυτίας.

ΟΙ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ Συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» ἀν δὲν δύνανται νὰ στέλλουν τὴν συνδρομὴν τῶν ἀπευθείας εἰς τὸ Γραφεῖον μας, παρακαλοῦνται νὰ πληρώνωσιν αὐτὴν πρὸ τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ τραπεζίτας κ.α. Ἀδελφοὺς Λάζατα, εὐγενῶς ἀποδεχθέντας, κατόπιν παρακλήσεως μας, νὰ μας παρέχωσι τὴν εύκολιαν ταύτην, ἀντιπροσώπους τῆς «Διαπλάσεως» καὶ βλέπῃ τὴν Ρουμανίαν.

Οι καθυτερούντες παλαιοτέρων ἔτῶν συνδρομαῖς, ἐξ οἰστρήποτε πόλεως τῆς Ρουμανίας δύνανται νὰ στελῶσι τὰ χρήματα ἐπίσης πρὸ τοὺς κ.α. Ἀδελφοὺς Λάζατα, παρ' αὐτοῖς δὲ ἐγγράφονται καὶ νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν».

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ Αἱ λόσεις στέλλονται μέχρι 30 Σεπτεμβρίου.

463. Αεξεγρεφος.

Ἐπίσημα τὸ πρῶτον μου, ποτὸν τὸ δεύτερον μου, τῆς Αἰτωλίας βασιλεὺς ἦτο τὸ σύνολόν μου.

Βοτάλην τὴν Κορηνή τῆς Όρεως, Λίσσου

464. Στοιχειογρεφος.

"Οπως εἶμαι ἀν μ' ἀφίσης αριθμὸν τίνα ἐμφαίνω· ἀν με ἀποκεφαλίσης ἔπος ἔχογεν σημαίνω.

Βοτάλην τὸν Μικρὸν Συμπαθητικὸν

465. Μωσαΐκον.

Ο Ἀρης, ὁ Αἴριλων, ή Δάφνη καὶ ὁ φάρος, σοὶ δίδουν τὸ συστατικό, χωρὶς νὰ τα ζητήσῃς, μέγαν ζωγράφον κ' ἔνδοξον διὰ νὰ ἀναστήσῃς.

Βοτάλην δὲ Συρο. Θεοδ. Μιχαήλ Τουσιάλην

466. Ρόμπος.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ πέμπτον μου εύρισκες ἐς τὸ μαχαίρι.

Τὸ δεύτερον εἶναι πτηνόν, καὶ ζῆ ἐδα τὰ μέρη.

Τὸ τρίτον δένδρον σύνηθες, ἐπίθετον τὸ ξύλο,

Κ' ἡ λύσις τῶρα εύρισκεται χωρὶς κόπο μεγάλο.

Βοτάλην δὲν Αἴριλων Σ. Οικονομίδου

467. Πρόσλημα.

Πατήρ ἐρωτηθεὶς πόσα τέκνα ἔχει, εἶπεν: «Αγοράσας σύνα, ἡβλησα νὰ δώσω εἰς ἐκαστον τέκνων μου ἀπὸ 6, ἀλλ' ἐπειδὴ μοῦ δέπιστον 2,

Θαυμαστὴς τῷρ Ὁραῖος Τεχνῶν (ἐστειλαί εἰς τὴν ἐργασίαν του ἀπαντῶν να).

Θαυμαστὴς τῷρ Αἴριλων, Μαγενεύης Ἀκρογαλιάρ, Στρατηγὸς Ἀρρίβας (όποιος διὰ διόρθωσις τοῦ παιδίου εἶναι εἰς τὸ τέλος της ἐργασίας)

— Πόσα τέκνα εἶχε;

Βοτάλην δὲν τοῦ Αντιπλούντους Ηλίου

468-472. Επανόρθωσις λέξεων.

Μετατίθεμένων καταλήλως τῶν γραμμάτων ἐκάστος τῶν κάτωθι ἀκαταλήπτων λέξεων νὰ συγχωτισθῶσι τὰ ὄντα μάτα στρατηγικῶν σχέδιων, τὰ παρέτασσεν ἐπὶ τοῦ τάπτητος τοῦ γραφείου του.

Εἶχε διατάξει νά του κόψουν πολλὰ

καὶ ποικίλα ξυλάκια ἀπὸ ἔβενον, ἀπὸ ἀνακάρδιον, ἀπὸ παρυδάνιον, καὶ ποιητικά στάχυα εἰς τὸν πατήτην του.

Εἶχε διατάξει νά του κόψουν πολλὰ

καὶ ποικίλα ξυλάκια ἀπὸ ἔβενον, τὰ παρόπιντα τάχυα εἰς τὸν πατήτην του.

Εἶχε διατάξει νά του κόψουν πολλὰ

καὶ ποικίλα ξυλάκια ἀπὸ ἔβενον, τὰ παρόπιντα τάχυα εἰς τὸν πατήτην του.

Εἶχε διατάξει νά του κόψουν πολλὰ

καὶ ποικίλα ξυλάκια ἀπὸ ἔβενον, τὰ παρόπιντα τάχυα εἰς τὸν πατήτην του.

Εἶχε διατάξει νά του κόψουν πολλὰ

καὶ ποικίλα ξυλάκια ἀπὸ ἔβενον, τὰ παρόπιντα τάχυα εἰς τὸν πατήτην του.

Εἶχε διατάξει νά του κόψουν πολλὰ

καὶ ποικίλα ξυλάκια ἀπὸ ἔβενον, τὰ παρόπιντα τάχυα εἰς τὸν πατήτην του.

Εἶχε διατάξει νά του κόψουν πολλὰ

καὶ ποικίλα ξυλάκια ἀπὸ ἔβενον, τὰ παρόπιντα τάχυα εἰς τὸν πατήτην του.

Εἶχε διατάξει νά του κόψουν πολλὰ

καὶ ποικίλα ξυλάκια ἀπὸ ἔβενον, τὰ παρόπιντα τάχυα εἰς τὸν πατήτην του.

Εἶχε διατάξει νά του κόψουν πολλὰ

καὶ ποικίλα ξυλάκια ἀπὸ ἔβενον, τὰ παρόπιντα τάχυα εἰς τὸν πατήτην του.

Εἶχε διατάξει νά του κόψουν πολλὰ

καὶ ποικίλα ξυλάκια ἀπὸ ἔβενον, τὰ παρόπιντα τάχυα εἰς τὸν πατήτην του.

Εἶχε διατάξει νά του κόψουν πολλὰ

καὶ ποικίλα ξυλάκια ἀπὸ ἔβενον, τὰ παρόπιντα τάχυα εἰς τὸν πατήτην του.

Εἶχε διατάξει νά του κόψου